

Bemidbar בְּמִדְבָּר *In the Wilderness*

Bemidbar/Numbers 1:1-4:20

This week we begin the 4th book of the Torah. Its English name, “Numbers,” reflects the statistics that the first chapter begins with. Its Hebrew title, “Bemidbar,” reminds us of the covenant that is consummated between יהוה and the children of Israel “in the wilderness” (bemidbar - בְּמִדְבָּר) of Sinai. Bemidbar begins only 13 months after the beginning of the exodus, and only days from the ends of the books of Shemot and Vayikra. This is where we are exactly in terms of time:

Bemidbar 1:1 *Now יהוה spoke to Moshe in the Wilderness of Sinai, in the tabernacle of meeting, on the first day of the second month, in the second year after they had come out of the land of Egypt, saying:*

The time frame is interesting because it means that we have just passed the anniversary of the 1st Pesach (Passover) since Egypt. Oddly enough, we see that Bemidbar is not in chronological order since in chapter 9, the instructions for Pesach and the fact that it was celebrated are spoken of in chapter 9:

Bemidbar 9:1 *Now יהוה spoke to Moshe in the Wilderness of Sinai, in the first month of the second year after they had come out of the land of Egypt, saying: 2 “Let the children of Israel keep the Passover at its appointed time. 3 “On the fourteenth day of this month, at twilight, you shall keep it at its appointed time. According to all its rites and ceremonies you shall keep it.” 4 So Moshe told the children of Israel that they should keep the Passover. 5 And they kept the Passover on the fourteenth day of the first month, at twilight, in the Wilderness of Sinai; according to all that the יהוה commanded Moshe, so the children of Israel did.*

I’d like to know more details about that first Passover that they celebrated in the wilderness. What a wonderful celebration it must have been, as they recalled their release from the bondage of slavery. The parting of the Red Sea, the remarkable giving of the Torah at Mt. Sinai, the building of the Tabernacle, the miracle of the manna, the water from the rock, the Shekhinah glory, and the golden calf fiasco were just some of the remembrances of the previous year. Now as we begin our Torah parasha, יהוה turns their attention to a census.

The question comes to mind... what was the reason for counting the people? Surely יהוה already knows how many people there are. Indeed He even knows how many hairs are on our head:

Matthew 10:29 *“Are not two sparrows sold for a copper coin? And not one of them falls to the*

Bemidbar בְּמִדְבָּר *In de Wildernis*

Bemidbar/Numbers 1:1-4:20

Deze week beginnen wij met het 4de Torahboek. Zijn Griekse naam “Aantallen” verwijst naar de statistieken waarmee het eerste hoofdstuk begint. Zijn Hebreeuwse titel “Bemidbar” herinnert ons aan het verbond dat tussen יהוה en de kinderen van Israël “in de wildernis” (bemidbar - בְּמִדְבָּר) van Sinai wordt gesloten. Bemidbar begint slechts 13 maanden na het begin van de uittocht, en slechts dagen na het einde van de boeken Shemot en Vayikra. Dit is waar wij, naar de tijd gezien, precies zijn:

Bemidbar 1:1 *Nu sprak יהוה tot Moshe in de Wildernis van Sinai, in de tabernakel van vergadering, op de eerste dag van de tweede maand, in het tweede jaar nadat zij uit het land van Egypte waren gekomen, zeggend:*

Het tijds kader is interessant omdat het betekent dat wij net de verjaardag van het 1ste Pesach (Passcha) sinds Egypte achter ons hebben. Vreemd genoeg zien wij dat Bemidbar niet chronologisch is aangezien in hoofdstuk 9 de instructies voor Pesach en het feit dat het werd gevierd in hoofdstuk 9 worden gesproken:

Bemidbar 9:1 *Nu sprake יהוה tot Moshe in de Wildernis van Sinai, in de eerste maand van het tweede jaar nadat zij uit het land van Egypte waren gekomen, zeggend: 2 “Laat de kinderen van Israël het Passcha op zijn vastgestelde tijd houden. 3 Op de veertiende dag van deze maand, bij schemerdonker, zult u het op zijn vastgestelde tijd houden. Volgens al zijn riten en ceremonies zult gij het houden.” 4 Dus vertelde Moshe de kinderen van Israël dat zij het Passcha zouden houden. 5 En zij hielden et Pascha op de veertiende dag van de eerste maand, bij schemerdonker, in de Sinai-wildernis; volgens alles wat יהוה Moshe bevolen had, zo deden de kinderen van Israël.*

Ik zou graag meer details over dat eerste Pascha willen kennen dat zij in de wildernis vierden. Wat een prachtige viering moet dat geweest zijn, als zij hun verlossing van de slavernij herdachten. De scheiding van de Rode zee, het opmerkelijke geven van de Torah bij de berg Sinai, de bouw van de Tabernacle, het mirakel van het manna, het water uit de rots, de Shekhinah glorie, en het gouden kalfsfiasco waren slechts enkele herinneringen van vorig jaar. Als wij nu met onze Torah-parasha beginnen, richt יהוה hun aandacht op een telling.

De vraag dringt zich op... wat de reden was om het volk te tellen? יהוה weet zeer zeker reeds hoeveel mensen er zijn. Hij weet namelijk zelfs hoeveel haren er op ons hoofd staan:

Mat. 10:29 *Worden niet twee mussen voor een koperen muntstuk verkocht? En niet één van hen*

ground apart from your Father's will. 30 "But the very hairs of your head are all numbered.

Obviously, יהוה had other reasons for numbering the Israelites. We are told there was a military motivation for the numbering:

Bemidbar 1:2 "Take a census ... every male individually, 3 "from twenty years old and above – all who are able to go to war in Israel. You and Aharon shall number them by their armies.

We are rationally thinking humans, and numbers matter to us. We definitely prefer to out-number our enemies when we go to war. This has never been the case for Israel:

Devarim 7:7 יהוה *did not set His love on you nor choose you because you were more in number than any other people, for you were the least of all peoples;*

Even today Israel is still greatly out-numbered as a nation. In fact, more and more nations of the world seem to be uniting against her. This very week, Israel's leaders are being pressured to bend to the position of the "majority" of the world. Will Israel yield to the "numbers"? Perhaps the world should learn a lesson from Bemidbar. Numbers do not count where His people are concerned. יהוה plus His people are ALWAYS a majority. When we walk in His ways, He gives us a promise concerning our enemies:

Psalm 81:13 "Oh, that My people would listen to Me, That Israel would walk in My ways! 14 I would soon subdue their enemies, And turn My hand against their adversaries.

2 Chronicles 20:6 and said: "O יהוה Elohim of our fathers, are You not Elohim in heaven, and do You not rule over all the kingdoms of the nations, and in Your hand is there not power and might, so that no one is able to withstand You?

The knowledge of their "numbers" would test the Israelite's faith. We will soon read of one of their failures, when the ten spies are intimidated by the people inhabiting the Promised Land:

Bemidbar 13:27 Then they told him, and said: "We went to the land where you sent us. It truly flows with milk and honey, and this is its fruit. 28 "Nevertheless the people who dwell in the land are strong; the cities are fortified and very large; moreover we saw the descendants of Anak there. 29 "The Amalekites dwell in the land of the South; the Hittites, the Jebusites, and the Amorites dwell in the mountains; and the Canaanites dwell by the sea and along the banks of the Jordan." "We are not able to go

valt op de grond buiten de wil van uw Vader. 30 Maar de haren van uw hoofd zijn alle geteld.

Klaarblijkelijk had יהוה andere redenen om de Israëlieten te tellen. Ons wordt verteld dat er voor de telling een militaire motivatie was:

Bemidbar 1:2 Doe een telling... elk mannelijk individu, 3 vanaf twintig jaar oud en daarboven – iedereen in Israël die naar de oorlog kan gaan. U en Aharon zult hen naar hun legers tellen.

Wij zijn rationeel denkende mensen, en getallen zijn voor ons van belang. Wij verkiezen zeker onze vijanden in aantal te overtreffen wanneer wij ten strijde trekken. Dit is voor Israël nooit het geval geweest:

Devarim 7:7 יהוה legde Zijn liefde niet op u noch u verkozen omdat u groter in aantal was dan enig ander volk, want u was het geringste van alle volkeren;

Zelfs vandaag wordt Israël als natie nog sterk in aantal overtroffen. In feite, lijken meer en meer naties van de wereld zich tegen haar te verenigen. Nog deze week worden de leiders van Israël onder druk gezet om zich te plooien naar het standpunt van de "meerderheid" van de wereld. Zal Israël voor de "aantallen" bezwijken? Misschien zou de wereld een les uit Bemidbar moeten trekken. Wat Zijn volk aangaat, tellen aantallen niet. יהוה plus Zijn volk zijn ALTIJD een meerderheid. Wanneer wij volgens Zijn wegen wandelen, geeft Hij ons betreffende onze vijanden een belofte:

Psalm 81:13 Oh, dat Mijn volk naar Mij zou luisteren, dat Israël in Mijn wegen zou wandelen! 14 Ik zou hun vijanden spoedig onderwerpen en Mijn hand tegen hun tegenstanders keren.

2 Kron. 20:6 en zei: "O יהוה Elohim van onze vaders, bent u niet Elohim in de hemel, en regeert U niet over alle koninkrijken van de naties, en is er in Uw hand geen kracht en macht zodat niemand in staat is U te weerstaan?

De kennis van hun "aantallen" zou het geloof van de Israëlieten beproeven. Wij zullen spoedig lezen over één van hun mislukkingen, wanneer de tien verspieders geïntimideerd worden door het volk dat in het Beloofde Land woont:

Bemidbar 13:27 Toen vertelden zij hem, en zeiden: "Wij gingen naar het land waarheen u ons stuurde. Het loopt echt over van melk en honing, en dit is zijn vrucht. 28 Niettemin is het volk dat in het land woont, sterk; de steden zijn versterkt en zeer groot; bovendien zagen wij daar de nakomelingen van Anak. 29 De Amalekieten verblijven in het land van het Zuiden; de Hittieten, Jebusieten, en Amorieten verblijven in de bergen; en de Kanaänieten verblijven bij de zee en langs de oever van de Jordaan." "Wij kunnen niet

up against the people, for they are stronger than we.... and we were like grasshoppers in our own sight, and so we were in their sight."

There also appear to be additional reasons for counting the Israelites. Let's look at the command for the census:

Bemidbar 1:2 *"Take a census (שָׂא אֶת־רֹאשׁ) of all the congregation of the children of Israel, by their families, by their fathers' houses, according to the number of names, every male individually, 3 "from twenty years old and above..."*

Traditionally, the Hebrew words שָׂא אֶת־רֹאשׁ are translated as "take a census" or "count the people," but literally this expression means "lift the head". It is interesting that this is not the first time that this choice of words has been used in the Torah. During the time that Yosef was jailed with the Pharaoh's butler and baker, these words were used in Yosef's interpretations of both of their dreams. Yosef told the butler that Pharaoh would "lift his head" and elevate him back into the court:

Bereshith 40:13 *"Now within three days Pharaoh will lift up your head and restore you to your place..."*

Yosef had to tell the baker, however, that "lifting his head" pointed to his impending death:

Bereshith 40:19 *"Within three days Pharaoh will lift up your head from you and hang you on a tree; and the birds will eat your flesh from you."*

In Bereshith, the "lifting of the head" is associated with the impulses of the human Pharaoh. However, when connected to יהוה's census of the Israelites in Bemidbar, this expression communicates a choice. יהוה is hinting through Moshe that two possible destinies lie before the Israelites. They may either rise to greatness, or be destroyed. They will either be successful in their conquest and possession of the land, or (if they fail to obey יהוה) they too will face destruction.

When יהוה "lifts the head" of His chosen people, it is an acknowledgment of the special relationship that He has with them. Because of this relationship, Israel has the potential of receiving all of the blessings described in the Scriptures. But with this election, comes expectation. The "heads of the people will be lifted," but their attitudes and actions will be held to a higher standard. Unlike the butler and the baker each person has a say in his own destiny. The "lifting of the head" is still a powerful model for us today. As we bond together as Israel, each person should feel valued and recognized. It should be an uplifting experience that draws us closer to the Father and to the Torah.

The Levites were excluded from the general census, not because they did not participate in wars, but because their

tegen het volk uittrekken, want het is sterker dan wij.... en wij waren in onze ogen als sprinkhanen, en zo waren wij in hun ogen."

Er schijnen ook bijkomende redenen te zijn om de Israëlieten te tellen. Laten we naar het bevel voor de telling kijken:

Bemidbar 1:2 *Doe een telling (שָׂא אֶת־רֹאשׁ) van heel de congregatie van de kinderen van Israël, naar hun families, naar de huizen van hun vaders, volgens het aantal namen, elke man afzonderlijk, 3 van twintig jaar oud en daarboven..."*

Traditioneel worden de Hebreeuwse woorden שָׂא אֶת־רֹאשׁ vertaald als "een telling doen" of "tel het volk", maar letterlijk betekent deze uitdrukking "het hoofd opheffen". Het interessante is dat het niet de eerste keer is dat deze keuze van woorden in Torah werd gebruikt. Ten tijde dat Yosef met de schenker en bakker van Pharaoh gevangen zat, werden deze woorden in de Yosef's interpretaties van beider dromen gebruikt. Yosef vertelde de schenker dat Pharaoh "zijn hoofd opheffen" zou en hem terug tot de hofhouding zou verhogen:

Bereshith 40:13 *Nu zal Pharaoh binnen drie dagen uw hoofd opheffen en u in uw positie herstellen ...*

Yosef moest de bakker evenwel vertellen dat "zijn hoofd opheffen" naar zijn nakende dood verwees:

Bereshith 40:19 *Binnen drie dagen zal Pharaoh uw hoofd van u opheffen en u aan een boom hangen; en de vogels zullen uw vlees van u eten."*

In Bereshith wordt het "opheffen van het hoofd" geassocieerd met de drijfveren van de mens Pharaoh. Nochtans, in verbinding met יהוה's telling van de Israëlieten in Bemidbar, geeft deze uitdrukking een keus aan. יהוה laat door Moshe doorschemeren dat er twee mogelijke bestemmingen vóór de Israëlieten open liggen. Zij kunnen ofwel tot grootheid uitgroeien, ofwel vernietigd worden. Zij zullen ofwel succesvol zijn in hun verovering en bezitting van het land, ofwel (als zij er niet in slagen om יהוה te gehoorzamen) zullen ook zij vernietiging onder ogen zien.

Wanneer יהוה "het hoofd opheft" van Zijn uitverkoren volk, is het een erkenning van de speciale relatie die Hij met hen heeft. Wegens deze relatie, heeft Israël het potentieel van alle in de Schrift beschreven zegeningen te ontvangen. Maar met deze uitverkiezing, komt verwachting. De "hoofden van het volk zullen worden opgeheven", maar voor hun houdingen en daden wordt de lat hoger gelegd. In tegenstelling tot de schenker en de bakker heeft elke individu zeggingschap in zijn eigen lot. "Het opheffen van het hoofd" is voor ons vandaag nog altijd een sterk model. Als wij als Israël aan elkaar gehecht zijn, zou iedereen zich gewaardeerd en erkend voelen. Het zou een verheffingservaring zijn die ons nader bij de Vader en de Torah brengt.

De Levites waren van de algemene telling uitgesloten, niet omdat zij niet aan oorlogen deelnamen, maar omdat hun

function and importance as the closest servants of יהוה obliged that they be counted separately. The instructions for their counting were also different:

***Bemidbar 3:15** “Number the children of Levi by their fathers’ houses, by their families; you shall number every male from a month old and above.”*

In the general census, males 20 years and up were counted. Why were Levites counted beginning at such a young age? Rabbi Hirsch (1800’s) offers an explanation:

“This counting the Levites from earliest infancy, after living for 30 days can be taken to prove that the calling of caring for the Sanctuary during the encampments and wandering can only be the result of, and a concrete expression of, their general calling. So that, counting them from childhood must have some calling in view beyond this service....it must be a calling for which perhaps they are fit for at an early age, but which, in any case, must demand the whole of the bringing up and education of youths from earliest childhood onwards. And in fact, the tribe of Levi was not to be merely the guardians and watchers over the Tabernacle, but were to be the defenders and protectors, teachers and advocates of the Torah itself and its observance.... This general calling of the Levite belongs to the Levite child from the first month, and he must be brought up for it from the beginning of his growth.”

The preparation for spiritual leadership was a life-long process of education. It required direction and training beginning with parental instruction in the home. Not only were the Levites counted separately, but their tribe also lived separately from the other tribes. The Levites were servants. Their work was on behalf of the entire community as they served Aharon, the High Priest:

***Bemidbar 3:5** And יהוה spoke to Moshe, saying: 6 “Bring the tribe of Levi near, and present them before Aharon the priest, that they may serve him. 7 “And they shall attend to his needs and the needs of the whole congregation before the tabernacle of meeting, to do the work of the tabernacle. 8 “Also they shall attend to all the furnishings of the tabernacle of meeting, and to the needs of the children of Israel, to do the work of the tabernacle.”*

The priesthood represented the whole community. The entire nation, however, was responsible for Torah. All the nation had come together to build the Tabernacle so that the Shekhinah glory would come down and dwell among them.

If we continue reading, we will see another role of the Levites:

functie en belang als de meest nabije dienaars van יהוה vroeg om afzonderlijk te worden geteld. De instructies voor hun telling waren ook verschillend:

***Bemidbar 3:15** Nummer de kinderen van Levi naar de huizen van hun vaders, naar hun families; u zult al het mannelijke van een maand oud en daarboven nummeren.*

In de algemene telling werden de mannen vanaf 20 jaar geteld. Waarom werden Levites vanaf zo’n jonge leeftijd geteld? Rabijn Hirsch (jaren 1800) reikt een verklaring aan:

“Dit tellen van de Levites vanaf de vroegste kleuter-tijd, na 30 levensdagen, kan worden gezien als bewijs dat de roeping voor het zorgen voor het Heiligdom tijdens het bivakkeren en rondlopen slechts het gevolg, en een concrete uitdrukking, kan zijn van hun algemene roeping. Dus dat het tellen vanaf de kindertijd een roeping voorbij deze dienst op ’t oog moet hebben het moet een roeping zijn waarvoor zij misschien op vroege leeftijd geschikt zijn, maar die, in elk geval, het geheel van het grootbrengen en onderwijs van jongeren vanaf de vroegste kinderjaren moet vereisen. En in feite moest de stam Levi niet slechts de Tabernakel beschermen en bewaken, maar zij moest ook de Torah op zich en zijn naleving verdedigen en beschermen, leren en verdedigen.... Deze algemene roeping van de Levite behoort vanaf de eerste maand bij het Levietisch kind, en dat moet daarvoor worden grootgebracht vanaf dat het begint op te groeien.”

De voorbereiding voor geestelijk leiderschap was een levens-lang proces van onderwijs. Het vereiste sturing en opleiding die met ouderlijke instructie thuis begint. Niet alleen werden de Levieten apart geteld, maar hun stam leefde ook gescheiden van de andere stammen. De Levieten waren dienaars. Zij werkten namens de ganse gemeenschap als zij Aharon, de Hogepriester, dienden:

***Bemidbar 3:5** En יהוה sprak tot Moshe, zeggend: 6 “Breng de stam Levi naderbij, en stel ze vóór Aharon de priester, opdat zij hem kunnen dienen. 7 En zij zullen vóór de tabernakel van vergadering letten op zijn behoeften en de behoeften van de hele congregatie, om het werk van de tabernakel te doen. 8 Ook zullen zij letten op alle meubilair van de tabernakel van vergadering, en op de behoeften van de kinderen van Israël, om het werk van de tabernakel te doen.”*

Het priesterschap vertegenwoordigde de ganse gemeenschap. De hele natie echter, was voor Torah verantwoordelijk. Heel de natie moest samenkomen om de Tabernakel te bouwen zodat de Shekhinah-heerlijkheid zou neerdalen en onder hen vertoeven.

Als wij verder lezen, zullen wij nog een rol van de Levieten zien:

Bemidbar 3:11 Then יהוה spoke to Moshe, saying: 12 “Now behold, I Myself have taken the Levites from among the children of Israel instead of every firstborn who opens the womb among the children of Israel. Therefore the Levites shall be Mine, 13 “because all the firstborn are Mine. On the day that I struck all the firstborn in the land of Egypt, I sanctified to Myself all the firstborn in Israel, both man and beast. They shall be Mine: I am יהוה.”

So the Levites are not looked at as just representatives of the people. Here יהוה describes them as HIS property. He sets them apart to serve Him and to represent Him. The Levites, therefore, seem to fill a dual role. On one hand, they represent the people, yet on the other hand, they represent the Almighty. This explains the location of the Levite camp, between the Tabernacle and the people of Israel. They are a bridge between the nation and יהוה. The Levites represent the people before יהוה as they perform their various duties in the Tabernacle, and they represent יהוה before the people as they were the teachers of Torah:

Devarim 33:10 They shall teach Jacob Your judgments, And Israel Your Torah...

Does this have any application to us today? Absolutely! We also serve a High Priest... according to the order of Melchizedek (King of Righteousness). It is a heavenly order and is not the same as this earthly Levitical priesthood. HOWEVER... we can still learn from the dual roles of the Levites. We still have an obligation to SERVE Israel as we lift them up to the Holy One of Israel; and we still can be the teachers of Torah to all of Israel as we are HIS property and therefore representing Him. Is this not the Great Commission?

Matthew 28:19 “Go therefore and make disciples (serve them) of all the nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, 20 “teaching them (represent יהוה) to observe all things that I have commanded you...”

Now “just one more thing” concerning the placement of the tribes as they were organized around the Tabernacle. The Presence of יהוה, as represented by the Tabernacle, stood at the center of the community of Israelites. Its intention was to be the focal point of Israelite life – both physically and spiritually. Let’s take a look at who camps on the east side:

Bemidbar 2:3 “On the east side, toward the rising of the sun, those of the standard of the forces with Judah shall camp according to their armies...5 “Those who camp next to him shall be the tribe of Issachar...” 7 “Then comes the tribe of Zebulun... 3:38 Moreover those who were to camp before the tabernacle on the east, before the tabernacle of meeting, were Moshe,

Bemidbar 3:11 Toen sprak יהוה tot Moshe, zeggend: 12 “Nu zie, Ikzelf heb de Levieten uit de kinderen van Israël in plaats van elke eerstgeborene genomen die de schoot onder de kinderen van Israël opent. Daarom zullen de Levieten van Mij zijn, 13 omdat alle eerstgeborenen van Mij zijn. Op de dag dat Ik alle eerstgeborenen in het land van Egypte sloeg, heiligde Ik mij alle eerstgeborenen in Israël, zowel mens als dier. Zij zullen van Mij zijn: Ik ben יהוה.”

De Levieten worden dus niet alleen maar als vertegenwoordigers van het volk gezien. Hier beschrijft יהוה hen als ZIJN bezit. Hij zondert hen af om Hem te dienen en te vertegenwoordigen. De Levieten, lijken daarom een dubbele rol te vervullen. Enerzijds vertegenwoordigen zij het volk, maar anderzijds vertegenwoordigen zij de Almachtige. Dit verklaart de plaats van het Levietenkamp, tussen de Tabernakel en het volk van Israël. Zij zijn een brug tussen de natie en יהוה. De Levieten vertegenwoordigden het volk vóór יהוה als zij hun diverse taken in de Tabernakel vervullen, en zij vertegenwoordigden יהוה vóór het volk als zij de Torah leraren waren:

Devarim 33:10 Zij zullen Jacob Uw oordelen onderwijzen en Israël Uw Torah ...

Zit hierin een toepassing voor ons, vandaag? Absoluut! Wij dienen ook een Hogepriester... volgens de orde van Melchizedek (Koning van Gerechtigheid). Het is een hemelse orde en niet hetzelfde als dit aardse Levietisch priesterschap. NOCHTANS... kunnen wij nog van de dubbele rol van de Levieten leren. Wij hebben nog een verplichting om Israël TE DIENEN als wij hen opheffen tot de Heilige van Israël; en wij kunnen nog de Torah leraren voor gans Israël zijn, aangezien wij ZIJN bezit zijn en daarom Hem vertegenwoordigen. Is dit niet de Grote Opdracht?

Mat. 28:19 Gaat daarom en maakt van alle naties discipelen (hen dienen), hen dopend in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, 20 hen onderwijzend (represent יהוה) vertegenwoordigen) om alles waar te nemen dat Ik u heb bevolen ...

Nu “nog slechts één ding” betreffende de plaatsing van de stammen zoals zij rond de Tabernakel waren geordend. De Aanwezigheid van יהוה, zoals door de Tabernakel vertegenwoordigd, stond in het midden van de Israëlitische gemeenschap. De bedoeling was de focus van het Israëlitische leven te zijn - zowel fysisch als geestelijk. Laten we eens kijken naar wie aan de oostzijde kampeert:

Bemidbar 2:3 Aan de oostzijde, naar het rijzen van de zon, zullen die van de banier van de strijdkrachten met Judah kamperen volgens hun legers... 5 zij die naast hem zullen kamperen zijn van de stam Issachar... 7 Dan komt de stam van Zebulun... 3:38 Bovendien waren zij die vóór de tabernakel op het oosten moesten kamperen, vóór de tabernakel van vergadering, Moshe, Aharon,

Aharon, and his sons, keeping charge of the sanctuary, to meet the needs of the children of Israel...

Near to the Tabernacle on the east side, we have the families of Moshe and Aharon; and out from them, the tribes of Judah, Issachar and Zebulun. Because Judah, Issachar, and Zebulun were the neighbors of Moshe and Aharon who occupied themselves with Torah, they were no doubt influenced by their way of life.

In Devarim, Moshe gives a final blessing to each of the tribes. The following is the blessing for Judah. As the tribe of the Messiah, the blessing sounds very Messianic as Moshe asks that Judah be “brought to his people”:

Devarim 33:7 And this he said of Judah: “Hear, יהודה, the voice of Judah, And bring him to his people; Let his hands be sufficient for him, And may You be a help against his enemies.”

Next are the blessings for Zebulun and Issachar:

Devarim 33:18 And of Zebulun he said: “Rejoice, Zebulun, in your going out, And Issachar in your tents! 19 They shall call the peoples to the mountain; There they shall offer sacrifices of righteousness; For they shall suck of the abundance of the seas (yam - ים) And of treasures hidden in the sand.”

- “in your tents” – idiom for studying Torah
- “call the peoples to the mountain” – Mount Zion? – *Isaiah 2:2* Now it shall come to pass in the latter days That the mountain of יהודה's house shall be established on the top of the mountains, And shall be exalted above the hills; And all nations shall flow to it. 3 Many people shall come and say, “Come, and let us go up to the mountain of יהודה, To the house of the Elohim of Jacob; He will teach us His ways, And we shall walk in His paths.” For out of Zion shall go forth the Torah, And the word of יהודה from Jerusalem
- “sacrifices of righteousness” – *1 Peter 2:5* you also, as living stones, are being built up a spiritual house, a holy priesthood, to offer up spiritual sacrifices acceptable to Yah through Messiah Yeshua.
- “suck of the abundance of the seas (yam - ים)” – “suck” as in “nurse” or “drink milk”. Yam (ים), translated here as “sea”, is also the word for “west”. The ways of Torah are the ways of the “east”. Have these tribe members drunk the milk from the “sea/west”, on their way to “finding the treasures”?
- “treasures hidden in the sand” – Israel is compared to the sand in our Haftarah in Hosea this week. Have the tribes of Zebulun and Issachar stumbled onto the treasures of who is Israel? – *Hosea 2:1 (1:10)* “Yet the number of the children of Israel shall be as the sand of the sea, Which cannot be measured or numbered. And it shall come to pass in the place

en zijn zonen, die de zorg voor het heiligdom hebben, om aan de behoeften van de kinderen van Israël te voldoen...

Dichtbij de Tabernakel aan de oostzijde, hebben wij de families van Moshe en Aharon; en vanaf hen, de stammen van Judah, Issachar en Zebulun. Omdat Judah, Issachar, en Zebulun de buren van Moshe en Aharon waren die zich met Torah bezig-hielden, werden zij ongetwijfeld door hun wijze van leven beïnvloed.

In Devarim, geeft Moshe aan elke stam een laatste zegen. Wat volgt is de zegen voor Judah. Als de stam van de Messiah, klinkt de zegen zeer Messiaans als Moshe vraagt dat Judah “tot zijn volk gebracht” wordt:

Devarim 33:7 En dit zei hij van Judah: “Hoor, יהודה, de stem van Judah, en breng hem naar zijn volk; Laat zijn handen voor hem volstaan, en moge U een hulp zijn tegen vijanden zijn.”

Daarna de zegeningen voor Zebulun en Issachar:

Devarim 33:18 En van Zebulun zei hij: “Verheug je, Zebulun, in uw uitgaan, en Issachar in uw tenten! 19 Zij zullen de volkeren naar de berg roepen; Daar zullen zij offers van gerechtigheid aanbieden; Want zij zullen zuigen van de overvloed van de zeeën (yam - ים) en van in het zand verborgen schatten.”

- “in uw tenten” – zegwijze voor het bestuderen van Torah
- “de volkeren naar de berg roepen” – Berg Zion? – *Jes. 2:2* Nu zal het in de laatste dagen gaan gebeuren dat de berg van יהודה's huis op de top van de bergen zal worden opgericht, en boven de heuvels verhoogd; en alle naties zullen er naar toe stromen. 3 Vele volken zullen komen en zeggen: “Kom, en laat ons opgaan naar de berg van יהודה, naar het huis van de Elohim van Jacob; Hij zal ons Zijn wegen onderwijzen, en wij zullen in Zijn paden wandelen.” Want van Zion zal de Torah uitgaan, en het woord van יהודה vanuit Jeruzalem
- “offers van gerechtigheid” – *1 Pet. 2:5* u ook wordt, als levende stenen, opgebouwd tot een geestelijk huis, een heilig priesterschap, om geestelijke offers aan te bieden aanvaardbaar voor Yah door Messiah Yeshua.
- “zuig van de overvloed van de zeeën (yam - ים)” – “zuig” als bij “zogen” of “melk drinken”. Yam (ים), hier vertaald als “zee”, is ook het woord voor “westen”. De wegen van Torah zijn de wegen van het “oosten”. Hebben deze stamleden de melk van de “zee/westen” gedronken op hun weg naar “het vinden van de schatten”?
- “schatten in het zand verborgen” – Israël wordt deze week met zand vergeleken in onze Haftarah in Hosea. Zijn de stammen van Zebulun en Issachar over de schatten gestruikeld van wie Israël is? – *Hosea 2:1 (1:10)* “Nog zal het aantal kinderen van Israël als het zand van de zee zijn, dat niet kan worden gemeten of geteld. En het zal gaan gebeuren in de plaats waar tot

where it was said to them, 'You are not My people,'
There it shall be said to them, 'You are sons of the living Elohim.'

The Presence of the Almighty was placed in the center of camp in order to be its focus. However, He also arranged the camp in such a way as to be able to learn from your neighbor. We too can look about and learn from the models of wisdom and goodness around us. It becomes a sacred awareness and an appreciation for where our Creator has physically placed us in this life. Have you noticed how a grapevine grows? As branches, we all must be connected to the vine, who is Yeshua, but are you aware of what a grapevine looks like as it becomes fruitful?

Notice how the branches are completely entangled. There's no way you could ever separate the branches one from another without severing them from the vine. We gain life from the vine, but we also can hold one another up as we bear fruit.

Now notice the organization of a vineyard on the Mount of Blessing in Israel. As I looked at this beautiful vineyard, I couldn't help but be reminded of the tribes situated around the Tabernacle.

And then I found this in the Psalms:

Psalm 80:8 You have brought a vine out of Egypt; You have cast out the nations, and planted it. 9 You prepared room for it, And caused it to take deep root, And it filled the land. 10 The hills were covered with its shadow, And the mighty cedars with its boughs. 11 She sent out her boughs to the Sea (yam - יָם), And her branches to the River...14 Return, we beseech You, O Elohim of hosts; Look down from heaven and see, And visit this vine 15 And the vineyard which Your right hand has planted, And the branch that You made strong for Yourself.

Shabbat Shalom!
Ardelle

hen werd gezegd, "U bent niet Mijn volk", daar zal tot hen worden gezegd, 'U bent zonen van de levende Elohim.'

De Aanwezigheid van de Almachtige werd in het centrum van kamp geplaatst om hun focus te zijn. Nochtans, schikte Hij het kamp ook zodanig om van uw buur te kunnen leren. Ook wij kunnen ernaar kijken en van de modellen van wijsheid en goedheid rondom ons leren. Het wordt een heilig bewustzijn en een appreciatie voor waar onze Schepper ons fysisch in dit leven heeft geplaatst. Hebt u opgemerkt hoe een wijnstok groeit? Wij moeten allen als takken met de wijnstok, die Yeshua is, verbonden zijn; maar bent u zich bewust van hoe een wijnstok er uitziet als hij vruchtbaar wordt?

Bemerk hoe de takken totaal verstrengeld zijn. Er is geen mogelijkheid dat u ooit de takken van elkaar zou kunnen scheiden zonder ze van de wijnstok te scheiden. Wij krijgen leven vanuit de wijnstok, maar wij kunnen als wij vrucht dragen ook elkaar ondersteunen.

Bemerk nu de organisatie van een wijngaard op de Berg van Zegen in Israël. Als ik naar deze mooie wijngaard keek, kon ik het niet helpen aan de stammen rond de Tabernakel te worden herinnerd.

En toen vond ik dit in de Psalmen:

Psalm 80:8 (:9 in NBG) De psalm 80:8 U hebt een wijnstok uit Egypte gebracht; U hebt de naties buitengegoid, en hem geplant. 9 U bereidde ruimte voor hem, en deed hem diep wortelen, en hij vulde het land. 10 De heuvels werden bedekt met zijn schaduw, en de machtige ceders met zijn ranken. 11 Hij spreidde zijn ranken uit naar de Zee (yam - יָם), en zijn scheuten naar de Rivier... 14 Keer terug, smeken wij u, O Elohim der heerschen; Kijk neer vanuit de hemel en zie, en bezoek deze wijnstok 15 en de wijngaard die Uw rechter hand heeft geplant, en de tak die U voor Uzelf sterk maakte.

Shabbat Shalom!
Ardelle